

Huius rei apud Plinium Natural. histor. lib. 7. cap. 52. Georgium Pictorinum sermonum cō- uial. lib. 1. Alexandrū Benedictum Pract. lib. 10. cap. 10. Paræum, Forestum, Albertum Botto- num, Schenckium, & Lusitanum, exēpla extāt.

In Peste verò, malignis & contagiosis mor- bis, vt protinus inhumantur cadauera, rectè quidem suadent Practici: simile enim quiddā, inquit idem LEMNIVS, corporibus recens ex- tinctis euenit, quod cereis, lychnisque ac funa- libus, quæ accensa nullam graueolētiam narib. offendunt: at extincta, flammaque sopita, terro undique fumantique odore cœnaculum com- plent. Verùm neque id sēper tutū esse, & homi- nem Christianum minimè decere, quæ sequū- tur exempla testantur.

EXEMPLVM I.

Circà annum 1566. ANTONIVS CORMAN- cc
NVS BOVIVS, indigena pagi Meniere, (qui ad Illustris Reipub. Freyburgensium Heluetior. ditionem spectat) dicti, nec ita procul Pater- niaco siti, cūm annum vigesimum secundum æ- tatis attigisset, ac vxorem duxisset, nō diu pōst DEVS OPT. MAX. Peste (quæ tunc in istis re- gionibus passim grassabatur) familiā ipsius in- uisit, atque exercuit. Perierunt ex ipsius dome- sticis multi, in primis pater, mater, vxor, & nō- nulli ex seruis & ancillis. Ille similiter mense Augusto eodē morbo, tam vehementer corre- ptus fuit, vt à secunda die adstātes nihil aliud, quā singulis momentis DEO ipsum animā red- diturum, expectarent. Morbo magis ma-

Bb iij